

σμοὶ παράγονται. Διὸ τῶν φρεάτων αὐτῶν θέλουσιν ὑπεκφεύγει τὰ ὑπόγεια ἀέρια μόλις σχηματιζόμενα ἐν τοῖς ἔγκατοις τῆς γῆς. Οὕτω δὲ θέλομεν ἐμποδίσει τὰ ἀέρια ταῦτα ἀπὸ τοῦ νὰ συσωρεύωνται καὶ κλονίζωσι τὸ ἔδαφος, ἵνα δημιουργήσωσι διέξοδον.»

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ προτεινομένη αὕτη θεραπεία ἦναι πραγματισμὸν καὶ ἀποτελεσματική· οὐχ ἡττον οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς τοῦ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη θέλει κατορθώσει ποτὲ δι' ἀποτελεσματικωτέρων μέσων νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῶν φοβερῶν αὐτῶν σεισμῶν.

Φ*.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

‘Η κυρία Μ* πρὸς φίλην τῆς ἐλθοῦσαν νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ:

— Κύτταξε, ἀγαπητή μου Κατήγκω, ‘σὲ τί κατάστασι ἀφίνει τὸ σπήτη του ὁ σπητονοικούρης μου! Σὲ βεβαίω, πῶς θὰ ἐντρεπόμουν ἂν μοῦ ἤρχετο καμμιὰ ἐπίσκεψις καθὼς πρέπει! . . .

**

‘Ο Ἀγαθόπουλος πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς οἰκίας του:

— Νὰ σᾶς ’πω, μοῦ χρεωστεῖτε τώρα 4 μηνῶν ἐνοίκιον, καὶ ἐγὼ δὲν ’μπορῶ νὰ περιμένω περισσότερο. ‘Αν δὲν ἔχετε χρήματα νὰ πληρώνετε ἐνοίκιο, τότε κτίσατε ’δικό σας σπήτη νὰ κατοικήσητε!

ΑΛΗΘΕΙΑ

‘Η ἑθνικὴ καὶ ἄξια τοῦ ὄνόματος ποίησις καὶ φιλολογία εἶνε ἀχώριστος ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν, οὐτινος εἶνε ὁ πρῶτος καὶ κάλλιστος καρπός. (Δ. Βερναρδάκης).

‘Ο κατακοίνων τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ ἀχαριστίᾳ οὐδέποτε βεβαίως θὰ συνέδραμε τὸν ὄμοιόν του ἐκ φιλανθρωπίας, ἀλλ’ ἐκ φιλοδοξίας. ‘Οταν τις θεωρῇ καθῆκον αὐτοῦ νὰ συντελῇ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου, ὁ τοιοῦτος ἀμεριμνὴ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὄποιον ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἄλλου παραγεῖ ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ πρᾶξις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

‘Ἐν Παρισίοις συνέστη ἐπ' ἐσχάτων σχολεῖον, οὐτινος τὸν σκοπὸν λίσαν καταλλήλως θὰ ἡδύνατο τις νὰ συστήσῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν παρ' ἡμῖν, εἶνε δὲ τοῦτο τὸ λεγόμενον Ἀστυρομικὸν

Σχολεῖον. ‘Η γαλλικὴ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας, θέλουσα νὰ δικαιώσῃ καθ' ὅλα τὴν περὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ ἀδρότητος τῶν τρόπων τοῦ γχλικοῦ ἔθνους ἐπικρατοῦσαν ίδεαν, ζητεῖ νὰ διαδόσῃ αὐτὴν ὅσον ἔνεστιν εἰς τὰ δργανακ αὐτῆς, ἀτινα καὶ πλεῖστον ἔχουσι γρείαν τοιαύτης μορφώσεως, ἕνεκα τῆς ἀδιαλείπτου αὐτῶν πρὸς τοὺς πολίτας συναφείας. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ίδρυσε τὸ ἀστυνομικὸν σχολεῖον, περὶ ών ἐνδιαφερούσας πληροφορίας εὑρίσκομεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι.

‘Ἐν πρώτοις οἱ αἰλητῆρες, καὶ οἱ μέλλοντες νὰ γίνωσι τοιοῦτο, εἰσὶν ὑποχρεωμένοι νὰ μανθάνωσι νὰ γράφωσιν εὐαναγνώστως καὶ νὰ συντάσσωσι τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν ἡ πρακτικά. ‘Ἐπειτα δὲ διδάσκουσιν αὐτοὺς ὅλοκληρον σύστημα δημοτικῆς ἀστυνομίας, ἐν ᾧ μανθάνουσι τὰς καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὸ Κράτος, καὶ τὰς πρὸς τοὺς πολίτας ὑποχρεώσεις των. ‘Ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον μάλιστα, λέγει ἡ ἐκθεσίς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ θεωροῦμεν τὴν εὐπρεπῆ συμπεριφορὰν τῶν ἀστυνομικῶν ὄργανων πρὸς τοὺς πολίτας. ‘Ἐπιθυμούμεν εἴναι οἱ αἰλητῆρες μηδεμίαν ποιοῦνται διάκρισιν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν μεταξὺ πρίγκιπος καὶ ῥικοσυλλέκτου, τοὺς δὲ κανονισμοὺς νὰ ἐφαρμόζωσιν εἰς πάντας καθ' ὅμοιον τρόπον». Τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου τούτου διδάσκονται ὑπὸ ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, εἰσὶ δὲ ὑποχρεωμένοι πάντες οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν βραχυτέραν τῶν 3 μηνῶν νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτὰ, ίνα καταρτισθῶσι μὲν δεόντως ἐν αὐτοῖς, σπουδάσσωσι δ' ἐπιμελῶς καὶ τοπογραφίαν χάρτην τῶν Παρισίων καὶ τῶν πέριξ, καὶ ἐν γένει ἀποκτήσωσι πᾶσαν γνῶσιν ἀναγκαῖαν αὐτοῖς, ὅπως καταστῶσιν ἀξίους τῆς θέσεώς των.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν εὐφυὲς λόγιον τοῦ Βίσμαρκ. Παρεπονεῖτο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὅτι αἰσθάνεται ἐσαυτὸν ἐξησθενημένον καὶ κατάκοπον, ὃ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπήντησε: ‘Καὶ ὅμως ἐγὼ, ὅστις εἴμαι γεροντότερός σου, τρώγω καὶ κοιμοῦμαι ἐξαίρετα, αἰσθάνομαι δὲ μαυτὸν ἀκμήν τοῦτον’. — ‘Απὸ πολλοῦ, Μεγαλειότατε, ὑπέλαθεν ὁ ἀρχικαγκελάριος, εἶνε γνωστὸν ὅτι διπεύς ἀντέχει κάλλιον τοῦ ἴππου».

Σπάνιον παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ ‘Ελβετοῦ τίνος στρατιώτου ἀναφέρεται ἐν τῇ Ἰστορίᾳ τῆς γαλλικῆς. ‘Ἐπαναστάσεως τοῦ 1793. ‘Ο στρατιώτης οὗτος, κατορθώσας νὰ διαφύγῃ κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν συστρατιωτῶν αὐτοῦ τὴν συμβολὴν τὴν 10 Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκείνου, εύρισκετο τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Neuilly, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ πλήθους λαοῦ, εἰς ὃν διηγεῖτο τὰ συμβάντα τῆς προτεραίας.